

Sø. To prøver, den første var "sæt retningspil mod London" og den anden var orienteringsløb langs søbredden, men hvor langt? Det er utroligt så langt 280 meter kan blive for "nogen". Der var også opgaveløsning, med efterfølgende prøve på ens hukommelse.

Derefter spisning af lækre sandwiches med drikke til, stadig ved søen. Afgang igen lidt over klokken ét. Masser af udfordringer med diverse rutekontroller og igen en rigtig "skovprøve" på Sofienholm Gods, mens vi bevægede os nord på mod Holbæk.

Hvem der bare havde forstand på diverse europæiske kvægracer. Dem der havde, fik nul strafpoint for den næste prøve, hvor en bondekone skulle have vores svar på, hvad det var for langhornet, langhåret kvæg hun havde gående i sin fold.

Så var det tid til eftermiddagskaffe. Ved udskænkingsstedet Igelsø., igen med en smuk udsigt. Her skulle vi gætte, en mands levebrød, ved at krydsforhøre ham. Ole havde trukket veksler på sin nabo, men de snakker da vist stadig sammen, så vidt jeg ved! Mazda-Klubben havde også pause her, så der var andet end natur at kigge på. Jørgen Hansen var blandt andet nede og parkere sin flotte røde "Corvette" blandt Mazda'erne, så vi ikke blev helt "japaniserede" under kaffen.

Turen gik nu ad snedige veje mod Sæby, hvor vi skulle køre rigtig orienteringsløb inde i byen. Hvor er det dog svært at få det hele med!

Flere prøver ventede inde på en gårdplads i udkanten af Sæby. Én ældre skrutrygget bondekone, med dårlige tænder, men med snakketøjet i orden, velsignede dem der havde forstand på træktøj til hestevogne, med æg fra stalddøren. (Annette & Egon, der er gået en go' skuespiller tabt i jeres kønne datter). Hvis man kunne save en lang pind over nøjagtig på midten, talte det heller ikke meget på resultatavlen.

Det var den sidste prøve inden vi satte kurs mod målet hos familien Svanholt ved Lyndby Strand.

Men prøvelsernes tid var endnu ikke til ende.

Hvilke fisk er det Egon fanger i fjorden?. Hvor dyb er fjorden ud for Egons hus? Og så var der lige underholdning for, og af alle deltagerne.

Pigerne skulle slå søm i, og herrerne blev udstyret med dyne og dynebetræk, med beskeden, "læg på" start. Den der først blev færdig, måtte hjælpe den anden (hjælpeløse).

Nå, men vi mænd kan jo heller ikke være lige go'e til det hele. Det med rollefordelingen i hjemmet blev sat lidt på plads. Pigerne var utrolig gode til at slå søm i, men også til at kommandere med staklen der stod inde i dynebetrækket, uden at opnå særlig meget ved det, andet end at uret tikkede strafsekunder sammen. Der var sågar kvinder der kommanderede: "flyt dig, lad mig", og hvis de bare gjorde det tidligt nok i øvelsen, fik holdet ofte en rigtig god tid.

Vejret holdt tørt næsten lige til vi skulle til bords, men så fik vi også en skylle. Men vi hyggede og spiste. Egon stod under haveparasollen og grillede.

Vi sang og morede os. Ole uddelte præmier og "roser" til sine dygtige hjælpere. Uden dem er det umuligt, at få sådant et arrangement til at klappe. Også en stor tak fra alle os der nød godt af det.

Da klokken var godt 22, gik vi ned til fjorden, hvor tændte Egon bålet (med hjælp fra lidt tændvæske) med efterfølgende fyrværkeri.

Rigtig hyggelig aften

Endnu engang tak til Ole Nielsen, og alle dem der har hjulpet med at få Tour de Nam-Nam 2001, til at blive den oplevelse vi alle fik denne lørdag den 5 August.

Vi glæder os til den 5 udgave af "Touren"!

Formanden

KLUBMEDDELELSE OKTOBER 2001

Nekrolog Side 2

Tour De NAM NAM 2001..... Side 3 & 4

DRC GO-KART GRAND PRIX..... Bilag

Redaktion: Bent Egede, Ejetoften 19, 4632 Bjæverskov

☎ 56 87 37 40

Mailadresse: egedeolsen@hotmail.com

Som de fleste allerede har erfaret, kom Thorvald og Børge ud for en ulykke med tragiske følger, begge omkom under udøvelse af deres elskede sport.

At skrive disse linier er svært, først og fremmest fordi begge har domineret vores fælles interesser i så mange år og fordi, der hænger så mange minder ved begge to. Det er fristende at begynde og skrive om nogle af de mange oplevelser, men jeg tror at vi alle har vores helt egne minder og betragter dem som specielt vores helt egne venner. Den opfattelse er nok grunden til deres store popularitet og den skal vi alle have lov at have for os selv.

Bedre ord end vores tidligere formand Søren Terp, der ved begge begravelser holdt en tale på egne og klubbens vegne, kan ikke siges. Disse taler står derfor trykt som nekrolog for Børge og Thorvald.

Børge Kinger

Der er ikke langt fra glæde til sorg. Sidste fredag ved denne tid, stod jeg i Aarhus og talte med Børge, det var lige før starten på Veteranbilløbet.

Børge glædede sig til at komme ud og køre, og til samværet med hans mange gode venner indenfor motorsporten.

Børge var en af Danmarks mest erfarne og dygtigste motorsportsmænd, i over 40 år har han været aktiv og med sin fine og noble optræden vil han blive husket det varme og kreative menneske han var.

I Dansk Rally Club vil vi huske Børge som et positivt og trofast medlem, og som en myndig dirigent til vore generalforsamlinger.

Vi som har haft Børge som Tandlæge, vil huske den ro og tillid han udstrålede, man var ikke bange for at gå til tandlæge, når det var hos Børge.

Børge havde glædet sig til et langt otium sammen med Ruth, det har denne tragiske ulykke desværre sat en stopper for, og i denne stund har vi alle svært ved at forstå, at det skulle ende sådan.

Vores tanker og medfølelse går til Ruth og familien, som ved savnet af Børge går en svær tid i møde. Jeg håber at de gode minder I har, vil hjælpe jer videre.

Thorvald Andersen

Hvor livet dog kan syntes uretfærdigt, for kun 3 1/2 måned siden fejrede vi. Ved en dejlig fest, Thorvalds 70 års fødselsdag. I dag har vi taget afsked med ham for evigt. Vi skal ikke længere møde denne dejlige positive mand, hvis hjælpsomhed ingen grænser havde.

Thorvalds liv var Motorcykler, Biler og Motorsport. i over 50 år var han aktiv. Først i Jylland og fra 1960 på Sjælland, hvor han, som han lunt sagde, højnede standarden. Thorvald interesserede sig levende for sine medmennesker, og hans hjælpsomhed strakte sig langt ind i vore familier. Mange af vore børn kom til Thorvald og fik lavet deres bil, og kørte glade derfra.

Thorvald var en ener, elsket af alle som han havde berøring med, og det var virkelig mange. Vi vil komme til at savne Thorvald, der har efterladt et tomrum i vore hjerter, og vi må spørge os selv, fik vi sagt tak for alt det han var for os, jeg tror det ikke. Det er tid til eftertanke hos os alle.

Det kan måske virke lidt barsk at sige, men fik Thorvald egentlig ikke en smuk død, midt i udfoldelsen af den sport han levede for..

Vores tanker og medfølelse går til Else og familien, som ved savnet af Thorvald går en svær tid i møde. Jeg håber de gode minder I har om Thorvald, vil hjælpe jer videre.

DRC's Tour de NAM-NAM 2001

Den første søndag i august, nærmere betegnet den 5 August, mødte 25 hold til start i året Tour de Nam-Nam, hos Toyota i Sorø.

Vejret var til korte bukser fra morgenstunden. I hvert fald for dem der kom fra København, men solen blev lidt sløret jo nærmere vi kom Sorø.

Ved morgenmaden, der for i øvrigt blev serveret af Henrik Lundgaards "madmor" i VM sammenhæng, Lene Jørgensen, blev løbsnoterne grundigt studeret og mange slagplaner for dagen lang.

Ole Nielsen havde igen fået samlet en professionel stab omkring sig, til afvikling af årets Tour.

Ole har, eller får måske undervejs idéerne til, hvor skal vi starte?

Hvad kan den danske natur tilbyde af visuelle oplevelser og deraf spændene rute? Hvad skal prøver undervejs være? Og hvor skal vi slutte?

Der er i hvert fald nogle mennesker i sving, når sådant et arrangement skal klappe, som dette års "tour" gjorde.

Velkomst i Sorø, startproceduren med startgebyr, udlevering af køreordre. Afvikling af prøver, smøring og servering af sandwich samt drikke til frokost, eftermiddagskaffe, resultatudregning, opstilling af telte, mad og drikke til det store aftenarrangement, præmier og underholdning.

Dette er kun nogle af de ting vi deltagere fornemmer ved sådant et motorløb.

Første prøve var på Toyota i Sorø. En deltager fra hvert hold, skulle med en spand over hovedet, score så få point som muligt på en målskive ophængt i loftet. Til stor moro, men også forbavelse over f.eks. Morten Spiro der scorede en pletter. Han har nu også altid været go' i rally, når det var tåget.

Selve løbsruten gik fra Sorø ad små veje med finter og opgaver ned til Tystrup Sø,

hvor anden prøve blev afviklet.

Deltagerne blev bedt om at aflevere deres kontrolkort til en politipatrulje på en parkeringsplads med den flotteste udsigt over søen. Deltagerne skulle herefter meddele betjenten det formodede lufttryk i venstre forhjul. Dette blev noteret og derefter målt af lovens håndhæver. Straffen faldt prompte i form af strafpoint, hvis ikke man var enig med ordensmagten.

Næste prøve var ren "kegle-race".

Endnu en pragtfuld udsigt længere mod syd, men stadig ved Tystrup Sø. Manøvreprøver med kegler og optegnet bane på asfalt.

Der var mulighed for at vælge mellem to køretøjer til denne hastighedsprøven. En damecykel med håndbrems for de kortbenede eller en herrecykel uden hverken hånd- eller fodbremse (eller var det p.g.a. de smalle dæk) til de langbenede.

Det var bare sjovt og sikke tilråb der kom fra tilskuerne. Og solen skinnede!

Turen gik videre over Susåen op mod Ringsted, hvor der virkelig blev rusket op i "de gamle grå, der engang havde været brugt til orienteringsløb" for at følge den rigtige rute. Jo, sværhedsgraden havde denne gang fået et par takker opad på skalaen.

På vej op mod motorvejspassagen vest for Ringsted havde vi en ny prøve, som udfordrede ens tiltro til bilens kilometertæller. Igen kontant afregning af Ole's søn Per, der med rund hånd delte strafpoint ud, hårdt, men retfærdigt.

Nu nærmede tiden sig frokost, så hvad havde vi mon i vente?

Kørsel på grusvej igennem en smuk skov. Tankerne kan godt "flyve lidt vildt" på sådan en skovprøve, men vi lod det blive ved det.

Parkering af "raceren" og ned til Gyrstinge

(Fortsættes på side 4)